

ὑστερον δὲ μετανοήσας, ἐπέστρεφον εἰς τὴν πῖ-
σιν τῶ Χριστοῦ καὶ δακρύων· καθὼς καὶ ὁ Χρι-
στὸς ἐδέχθη τὴν Ἀπόστολον Πέτρον ὅπως τὸν
ἀρνήθη πρότερον, ὑστερον δὲ μετὰ δακρύων
ἔμετανοήσεν. Οὗ δὲ χρισματικὸς καὶ ὑπερή-
φανος Ναυάτος, ἔχει μόνον δεῦν ἐδέχετο εἰς
τὴν μετανοίαν τῆς ποιήτης ἀρνησιχρίσεως, ἀλ-
λά καὶ τὸν Πάπαν Κορνήλιον ἐκατηγόρει, ὁ-
νομάζωντάς τον κοινωνὸν καὶ σωτήρονον τῆς ἐ-
σθολολαβῶν· καὶ ἔτω χειροθεῖς ὑπὸ αὐτὸν,
καὶ ἄλλας ὁμόφρονας ὑποκρίνονας, ἔγινεν ὡ-
σαύτῃς ἄλλος Πάπας εἰς τὴν Ρώμην· καὶ
ἐκείθεν ἐξαπλώθη ἡ αἵρεσις αὕτη, καὶ τὸ
χρίσμα, ἕως καὶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν.

Τούτῃς πρῶτοις λοιπὸν χρισματομαρτυρικῆς ἀ-
πεδίωξεν ὁ Ἅγιος Κύριλλος, ὡς ἔπομεν,
ὁδὸς ὅπως ἔγινε Πατριάρχης, ὁμῆ μὲ τὸν
Ἐπίσκοπον τῆς Θεοπέμπτου· ἐπειτα ἀρμα-
τώθη, διὰ τὴν διώξιν ὑπὸ τὴν ἐκεῖ κατοι-
κίαν τῆς καὶ τῆς δαίμονας. Διὰ τὴν κοινὰ εἰς τὴν
Ἀλεξανδρείαν ἕως δώδεκα σάδια, ἐτίσκει-
ται εἰς τὸν τόπον ὀνομαζόμενος Κάνωβος, καὶ
πλησίον ἐκεῖθεν, εἶναι ἄλλος τόπος ὀνομαζό-
μενος Μιανῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον βασιλεὺς
παλαιὸς, κατοικητήριον τῶν Δαιμόνων. Ὁ-
θεν ὅλος ὁ τόπος ἐκεῖνος ἦτον πολλὰ φο-
βερός, ὑπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐκεῖ κατοικούντων
ἀκαθάρτων πνεύματων. Διὰ τὸ καὶ ὅταν
ἔζη ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος, πολλάκις ἠ-
θέλησε νὰ καθαρῶσιν τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀ-
πὸ τῆς δαίμονας, καὶ νὰ τὸν κάμῃ κατοικη-
τήριον Ἅγιον, εἰς τὸν νὰ δοξαζοῦνται ὁ Θεός·
ἀλλ' ὅμως δεῦν ἐδιωθήθη, εἰς ἄλλο μὲν, διὰ τὴν
εὐερισκε πολλὰ ἐμπόδη· καὶ ἄλλο δὲ, ἵνα
τί τὸ ἠκολούθησε κατόπιν ὁ θάνατος.

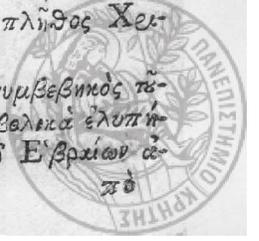
Οὗ δὲ τῶ Θεοφίλου διάδοχος, ἱερομακά-
ριστος Κύριλλος, ἐφρόντισε ὡς ἔπειτα, καὶ
προθύμως ἐδέετο τῶ Θεῷ, νὰ τῶ δώσῃ θεῖον
βοήθειαν καὶ δυνάμιν, διὰ τὴν διώξιν ὑπὸ τὸν
τόπον ἐκεῖνον τὰ ἀκαθάρτα πνεύματα. Ὁ-
θεν φαίνεται κατ' ὄναρ εἰς αὐτὸν Ἄγγελος
Κυρίου, καὶ τῶ λέγει, ὅτι, νὰ ὑπάγῃ εἰς
τὸν τόπον ἐκεῖνον τὰ τίμια λείψανα τῶν Ἀ-
γίων Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Γωάννου, καὶ
ἐτίς θελεῖ ἀναχαρῆσαι ὑπὸ ἐκεῖ ἡ δυνάμις
τῶν Δαιμόνων. Οὗ δὲ Ἅγιος χρεῖς ἀργο-
ποιεῖν ἔκαμε τὸ πρόσαγμα τῶ Ἀγγέλου,
καὶ ὁδὸς ὅπως ἔφερον εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον
τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, καὶ ἐκ-

τισεν ἐκεῖ Ναὸν εἰς τὸ ὄνομά τῆς· ὡ τῶ
θαύματος! ὁδὸς ἐδιώχθησαν ὑπὸ ἐκεῖ τὰ
ἀκαθάρτα πνεύματα, καὶ ἔγινεν ὁ τόπος ἐ-
κεῖνος πηγὴ ἀναβλύζουσα ἱάματα, ἐν τῆς
χάριτος τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

Ἀφ' ἧ δὲ ὁ Ἅγιος ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν τό-
πον τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς ἀοράτης καὶ νοη-
τῆς δαίμονας, ἔλαβε τὴν φροντίδα νὰ διώ-
ξῃ καὶ τῆς ὁρατῆς καὶ αἰσθητῆς δαίμονας, οἵ
τινες ἦσαν οἱ μισόχριστοι Ἐβραῖοι· οἱ ὁποῖοι
ἐκατοῖκον εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἔκπαλαι,
ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπως ἐκτίσθη ἡ πόλις αὐ-
τὴ ἀπὸ τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον, καὶ μὲ τὴν
πολυκαιρίαν ἔγιναν πλῆθος πολὺ, καὶ δεῦν
ἔπαυσον, κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπως ἔχει τὸ
φιλοπάραχον γένος τοῦτο, νὰ ἐπιβλαβῶνται
κρυφὰ καὶ φανερά τῆς Χριστιανῆς, διὰ τὸ ἀσπον-
δον μῖσος ὅπως ἔχον κατὰ τῶ Χριστοῦ, καὶ τῶ
Χριστιανῶν, καὶ πολλὰς συγχύσεις καὶ παρα-
χὰς, ἀλλὰ καὶ αἱματοχυσίας, καὶ φονικὰ ἐ-
κφορῆσεν οἱ μιανοί. Προσκαλεσάμενος λοι-
πὸν ὁ Ἅγιος τῆς πρώτης τῆς συνωγαγωγῆς
τῆς, τῆς ἐσυμβέβησε νὰ ἐμποδίσεν τὸ ἐ-
θνος τῆς ἀπὸ τῆς μιανῆς αὐτῆς φράξῃς, καὶ
νὰ τὸ σωφρονίσεν· ἐκεῖνοι δὲ οἱ κατάρτατοι,
ὄχι μόνον δεῦν ἐσωφρονίσθησαν, ἀλλὰ καὶ χει-
ρότεροι ἔγιναν· καὶ ἀπέστη.

Ναὸς ἦτον εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν παμ-
μεγέθους καὶ ὡραιότατος· ὁ ὁποῖος, διὰ τὴν
ἐκτίσθιν ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον,
ὀνομαζέτο Ναὸς τῶ Ἀλεξάνδρου. οἱ ἀλιπί-
στοι λοιπὸν Ἐβραῖοι θέλοντες νὰ κακοποιή-
σεν τῆς Χριστιανῆς, ἀρματώθησαν ὅλοι, καὶ
καὶ μίαν νύκτα κάμνον ἀλαλαγμὸν, φέρον-
τες μέσα εἰς τῆς δρόμους, καὶ φωνάζοντες κά-
ποθεν ἀπὸ τὰ ὀσάνητια τῶν Χριστιανῶν· καί-
ται ὁ ναὸς τῶ Ἀλεξάνδρου. Οἱ δὲ Χρι-
στιανοὶ ἀπέσταντες, ἔδραμον παρὸς τῆς με-
δῶν διὰ τὴν σβύσθιν τὴν πυρκαϊῶν. Ὁθεν
οἱ Ἐβραῖοι φέροντες κατ' ἐπάνω τῶν Χρι-
στιανῶν, ἄλλον ἐποπταν μὲ σπαδί. ἄλλον
ἐσφαζαν μὲ μαχάει. ἄλλον ἐφόνδων μὲ
κοντάει· καὶ ἄλλον μὲ ὅτι ἄρμα εἶχεν ὁ
καθ' εἰς, ἐθανάτων· ὡσε ὅπως, ἐν ἐκεῖ-
νῃ τῇ νυκτὶ ἐφονδῶθη πολὺ πλῆθος Χρι-
στιανῶν.

Τὸ πρῶτὸ μανθαίνοντας τὸ συμβεβηκὸς τῶ-
το ὁ Ἅγιος Κύριλλος, ὑπερβολικὰ ἐλυπή-
θη, καὶ ἐζήτηε κείσιν κατὰ τῶ Ἐβραίων ἀ-
πὸ

πὸ τὸν ἑπαρχὸν τῆς Πόλεως Οὐρέσιον ὀνομαζόμενον· ἀλλὰ ὁ Ἐπαρχος, ἀγλαὰ καὶ ἦτον Χριστιανός, μὰ τὸ νὰ ἔχον ὅμως καὶ ποιῶν ἔχθραν κατὰ τῆς Ἀγίας, ἐβούθει εἰς τὴν Ἐβραϊκὴν, καὶ ἐξαφένδιδε τὴν φοιῆς. Ὁ δὲ θεῖος Κυρίλλος, ζήλα θεῖος πλῆθει, πέρναντας μαζί τε πλῆθος Χριστιανῶν, ἐπύθη ὁ ἴδιος, καὶ τὴν μὲν Ἐβραϊκὴν, ἐδίωξεν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας, τὰς δὲ κατωκίας τὴν ἐκρήμισε, καὶ τῶν συναγωγῶν τὴν κατέπαυσε. Τὸτο δὲ μαθὼν ὁ Ἐπαρχος, ἐπλήθη θυμῷ καὶ τῷ Πατριάρχῳ, καὶ ἄρχισε νὰ κακοποιῇ τὴν συγγενεὴν καὶ φίλην τῆς Ἀγίας, ὡς ὅτι καὶ τὸν ραυματικὸν Γέρακα, αἰδρα ὀνομασθὲν καὶ τίμιον, ἴδμεν ἀπελεθήμενα, καὶ ἐξεγύμνωσεν εἰς τὸ θεῖον.

Καὶ ἀπὸ τότε δέλεοκετο ἀνασταξὺ τῷ Ἀγίῳ καὶ τῷ Ἐπαρχῳ, μεγάλην διχόνοια καὶ ἀσυμφωνία· καὶ τί ὁ μὲν Ἀγίος ἐξαφένδιδε τὴν Χριστιανὴν, ὁ δὲ Ἐπαρχος, τὴν Ἐβραϊκὴν. Ὅθεν καὶ οἱ δὲ ἐγραψαν ὁ καθ' εἰς χωριστὰ εἰς τὸν Βασιλέα Νέαν Θεοδοσίον, πρὸς τὴν ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ἐπρόσμημω, ποῖα προσαγὴ μέλει ἐκείδεν νὰ ἔλθῃ. Ἐν τῇ μετὰ δὲ τῷ, ἠκολούθησε καὶ ἄλλη μία περὶ τῆς εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἣτις ἐγένετο ἀγία φόνου, καὶ μεγάλης συγχύσεως· ἔσι δὲ αὕτη.

Εἰς τὴν Πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας ἦτον μία παρθένος φιλόσοφος, ὀνομαζομένη Ὑπατία, ἀσεβής, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Θεωνᾶ τῷ Φιλοσόφῳ· ἀπὸ τὸν ὁποῖον διδασκομένη τὴν φιλοσοφίαν ἐκ νεαρῆς τῆς ἡλικίας, ποσῶτον ἐπαρόχοιεν, εἰς ῥόπον, ὅτι ὑπερέβαινον εἰς τὴν σοφίαν ὅλης τῆς φιλοσοφίας τῷ τότε καιρῷ· καθὰς δὲ αὐτῆν γράφει καὶ ὁ σοφὸς Σινέσιος ὁ τῆς Κυρίλλου Ἐπίσκοπος, καὶ μὲ ἐγκώμια τῶν ἑπανεῶν. Αὕτη ἐφύλαττε καθαρὴν παρθενίαν, καὶ νὰ ὑπανδρῶθῃ δὲ ἠθέλησε, νεύει μὲν καὶ ἐξαιρέτως διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Γνωστῷ Χριστῷ, ἀκολούθως δὲ, καὶ διὰ τὴν ἠμπορίαν ἀπαράχως νὰ κατηγίεται εἰς τὰ βιβλία τῆς φιλοσοφίας. Ὅθεν οἱ μὲν σπαδαῖοι ἄνδρες, ἔβουχον εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἀπὸ καθε μέρους, διὰ τὴν ἴδεν, καὶ νὰ ἀνάσῃ τῶν σοφίαν τῆς Φιλοσοφίας ταύτης Ὑπατίας. Οἱ δὲ κληρικοί, καὶ ἄρχοντες, καὶ πᾶς ὁ λαός, ἐτίμων αὐτῶν, καὶ ἠκούον μὲ ἀγάπην τὰς

λυχαφιλῆς αὐτῆς συμβελάσσει καὶ νεφελίας. Αὕτη λοιπὸν ἡ Φιλόσοφος καὶ παρθένος, ἀγαπῶσα νὰ εἰρνώσῃ πρὸς ἀλλήλους τὸν Πατριάρχῳ καὶ τὸν Ἐπαρχον, ἐπύθει μὲ πολλῶν ἀρόματα καὶ ταπεινώσιν, πότε εἰς τὴν οἶον, καὶ πότε εἰς τὸν ἄλλον, καὶ μὲ τὰ σοφὰ καὶ φρονιμώτατα λόγια τῆς, ἐκατάπεισε καὶ τὴν δὴ νὰ εἰρνώσῃ. Ἀγλαὰ καὶ ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης, καὶ πρὸς τὴν αἰδμήν, ἐζήτησε νὰ εἰρνώσῃ μετὰ τῷ Ἐπαρχῳ, ἀλλὰ ἐκείνος κακὸς τροπος καὶ μνηστικός ἦν, ἔτε νὰ ἀνάσῃ ἢ θελεῖ καὶ τὴν εἰρνώσῃ.

Τῶν ἄνω ἐχόντων, μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐγύριζεν ἡ φιλόσοφος αὐτῇ μὲ τὴν καρέταν τῆς εἰς τὸν οἶκόν τῆς· τινὲς σασιώδεις, καὶ μισῶντες τὴν εἰρνώσιν τῷ Ἐπαρχῳ, καὶ τῷ Πατριάρχῳ, ἄρμισαν ἐξαφέντα καταπάνω τῆς, καὶ σύροντες αὐτὴν βιαιῶς ἔξω ἀπὸ τῆς καρέταν τῆς, καὶ χρίσαντες τὰ ἐιδυμάτια τῆς, τῶν ἐκτύπησαν αὐτὴν ἀνελεήμονα, ὡς ὅτι τῶν ἐθνώσαν· καὶ δὲ ἐχόρτασεν ἕως ἑως τῆς ἡ κακίας τῆς· ἀλλὰ, ὡς τῆς ἀπανθρωπίας, καὶ θυγιάδος αὐτῆς ἀσπλαγχνίας! καὶ εἰς τὸ κερὸν αἷμα τῆς Παρθένου ὀρμήσαντες, κατέκοψαν αὐτὴν εἰς κομμάτια, καὶ ἐν τῷ καιρῷ Κωνσταντίνου, τὰ κομμάτια τῆς κατέκαυσαν.

Ταύτῃ τῶν ἐλευθῶν βασιλέων καὶ συμφορῶν μαθόντες ὅλοι οἱ Ἀλεξανδρινοὶ, ἐλυπήθησαν εἰς τὸ ἄκρον, καὶ μάλιστα οἱ σπαδαῖοι καὶ σοφοί. Ἐμαθὸν δὲ πρὸς τίς τῆς τερατικῆς ταύτης καὶ οἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Νηφίας κατικῶντες Μοναχοί, καὶ πλῆθει τῆς ζήλα, ἐσωμάχθησαν ἕως πεντακόσιοι· καὶ δὴ κατελθόντες εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, πρὸς βοήθειαν καὶ ἐξαφένδιδον τῷ Πατριάρχῳ, ἐλείκοντο καὶ τυχλῶ εἰς τὸν δρόμον τὸν Ἐπαρχον καθεμῆνον εἰς καρέταν, καὶ παρδύς ἄρχισαν νὰ φωνάζον, ὑβρίζοντες αὐτὸν, καὶ ὀνομάζοντες τὸν Ἐμῶν καὶ ἐδολογῶν. (ἐπειδὴ ὄντας πρὸ τῶν Ἐμῶν, ἔχε λάβῃ ἀπὸ ὀλίγου τὸ Βάπτισμα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν). Ἐπὶ τῆς δὲ ὁπὸ τῆς Μοναχῆς ὁ πλεόν θυμῶδης, ἔρριψε πέτρων καὶ τῷ Ἐπαρχῳ, καὶ τὸν ἐβάρεσεν εἰς τὴν κεφαλῆν. Συναχθέντες πλῆθος λαῶν, ἐχώρισαν τὴν Μοναχῆς ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον· ἀλλ' οἱ ὑπερέτα τῷ Ἐπαρχῳ ἐπάσαν εἰς Μοναχὸν ὀνόματι Ἀμμάριον, καὶ τὸν ἐφε-